

החבורה

יו"ל ע"י חבורת האברכים
ספינקא - אשדוד

בין בני החבורה

פנינים מלוקטים מדברי רבינו שליט"א ודברי החברים

הבוערים אינם באים לשרוף, חיות הבורא טמונה בהם, למנף אותך דווקא מהרגע הקשה הזה! ברגע שקיבל את ההבנה הזאת - נתמנה משה למובילם של בני ישראל..

— ❧ —

לְצַמְצֵם אֶת הַמוֹחַ.

רבינו שליט"א מעניק לנו 'טריק' מיוחד לצמצם את המוח ברגעי סופה וסער - לחשוב על פסוק שמחברים אליו, ובכל צורות ההטייה שלו, מתחילה לסוף והפוך. כאשר חושבים ומתרכזים במילים ובאותיות התורה, המוח נתפס ולא נותן לרגשות להיכנס אליו פנימה.

פלוס נוסף יש בזה, משום שהאותיות הם הבריאה הראשונה שנבראה מיד אחר האור האלוקי האינסופי שהצטמצם, וזה הדבר המקרב ביותר לאור השכינה הקדושה..

— ❧ —

בְּרָכָה מְרָצוֹן..

מעשה ביהודי חשוך ילדים שחותנו היה חסיד של בעל ה'אמרי יוסף'. חמיו דחק בו להתברך מפי רבו הצדיק, אך החתן גיחך והמשיך הלאה בחייו. באחד הימים נסע לקנות סוסים בעיר סיגעט לצורכי מסחרו, ובאין גוי שיעזור לו להניג את בעלי החיים, נאלץ לסחוב אותם לבדו. אחר כברת דרך ארוכה עצר לפוש בספינקא שהייתה על אם הדרך, עיניו נחו על הבית הראשון בעיירה - ביתו של האמרי יוסף. הרבי פתח את דלתו ושירת את היהודי בסבר פנים יפות.

כאשר היהודי גישש היכן הוא ושמע את התשובה, הבין שהרבי עומד מולו ביקש ברכה לילדים, בתואנה שנסע עבור כך לספינקא.

הרבי נעץ בו את עיניו החודרות והפטיר לו: "בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו - בעל כורחו!"..

לְקַרְא לְעִבּוּדָה בְּשֵׁמָה -

הקורא לאברהם 'אברם' עובר על מצוות 'עשה'. יצחק אבינו נולד בשמו זה מהרגע הראשון. רק יעקב אבינו שקיבל את השם 'ישראל', לא נקרא כך באופן קבוע בתורה. מדוע?

מסביר הרבי, כי השם 'ישראל' מסמל שהנושא אותו הגיע לנקודה. הבחין ברעיון הפנימי המוסווה תחת אצטלא גשמית והחזרת אותו לשורשו.

אך מכיוון שעבודתנו בעולם השפל היא 'רצוא ושוב', לעולם ישנה עוד עבודה עצמית לעשות. לכן על אף שתצליח לרכוש לך את השם 'ישראל' בעניין אחד, עדיין מחכה לך עבודה בתחומים נוספים שתקדישם לשמיים.

— ❧ —

מְנִיעוֹת..

בתגובה לחששות האחים שינקום בהם, לאחר מות יעקב, עונה יוסף: "התחת אלוקים אני; הקב"ה חשבה לטובה, והאיך אני לבדי יכול להרע לכם?" ומיד לאחר הטענה החזקה הזו הוא מוסיף: "וידבר על ליבם; על ידיכם נודע שאני בן חורין, ואני הורג אתכם - מה הבריות אומרות?!" מה היה חסר ליוסף שנצרך להוסיף את הטענה הזאת?

אלא שרצה יוסף להרגיע את האחים, שאינו סומך על עצמו לבדו, ויש סיבות שהשם העניק עבורו שימנעו אותו מלעשות להם רע..

— ❧ —

"וְהִסְנֶה אֵינָנוּ אוֹכֵל"

מנהיגותו של משה החלה בסנה הבוער, כאשר קיבל מהבורא את הצו האלוקי להתיר את ישראל מכבלי-השבי המצרי.

מה היה כל כך מיוחד בסנה? מבאר הרבי, כי משה רבינו ראה את הסנה בוער ואינו נאכל, והסיק מכך כי גם הכאבים והמעברים

מאמר בחבורה

הכל בראש!!

האויב בסערה, והתותחים רועמים.. שדה קרב במיטבו.
בקצהו של הציור נראה עץ שרוב עליו נשרו מאימת רעמי-המלחמה ועליו קן. בתוכו שלושה גוזלים רכים מוזנים מפי אימם, כל זאת ברוגע מוחלט..

הכל ב... הכל ב...

ה'דרך' מלמדת אותנו ש-**הכל במוח!**
אם נהיה מחוברים להשם - אפילו תותחים רועמים לא יזיזו אותנו מהביטחון המוצק שלנו, וממילא הרוגע ישלוט בכיפה. **משום שאנו מבוטחים בחברת הביטוח האמינה ביותר!**
אך אדם ללא חיבור משול לעלה נידף. כל רוח קלילה תעיף אותו הרחק ממקומו המקורי, לכן הוא חרד ודאוג ללא הרף..

הכל לטובה! הכל לטובה!

כאשר נחטף יוסף ולא נודע מקום קבורתו, והשכינה הסתלקה ממנו, הכיר יעקב שעבודתו עכשיו היא לדעת שהכל לטובה - **גם בלי להבין!**
לחיות בביטחון שהכל מהשם שנתן לו הכוחות להתמודד עם זה, ולמנף גם את הדבר הגרוע הזה לקשר בורא!
וכך "זכותו גרמה לו שירד בכבוד ולא בשלשלאות של ברזל" - כי יעקב האמין כי אם הקב"ה איתו, אף במצרים שום דבר לא יכול לו. לכן ירד בבטחה למצרים ולא בעל-כורחו.
זהו גם המסר שהעביר יעקב בפגישתו עם יוסף. יעקב קרא "שמע ישראל" - גם בחינת 'אלוקים' היא הדין, גם 'הוי"ה' היא הרחמים - הכל מהשם אחד! אין הבדל כלל - **והכל לטובה!**
כך חי בכל שהותו בארץ מצרים. על אף הקשיים, לא הפסיק את החיבור.
זה מה שנתן לו את החיים הרגועים, לא העדר הבעיות והדילמות.

די פינטע'ל פון ד'חבורה

האדם מתפלא שגפיל,

אף הצדיק - מתפלא שהתגבר!

(רבינו שליט"א)

בקט לייטב..

רש"י מפרש בפסוק: **"וישב יעקב בארץ מגורי אביו; ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף"**, לצדיקים אין מנוח, הם אמונתם עומדת בניסיון כל העת.
אך נשאלת השאלה, בפרשת 'ויחי' כתוב: **"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע-עשרה שנים"**, ולא מפורשת אפילו פורענות אחת שהייתה לו. הנה החיים הרגועים אותם ביקש, מה השתנה עתה שקיבל אותם?

מטרת האדם בעולמו -

מטרת האדם וכל פעולותיו - להשיג לעצמו חיים רגועים. נטולי עול חובות ובעיות פרנסה, פלוס בריאות איתנה ושלוש בית ארוך-טווח. אפילו המרדף אחר הכסף מוביל לכך שלבסוף יוכל בעליו להתפרקד על זרי הדפנה.
חלומו של האדם הוא לנוח מול נוף מושלג, מנוקד בירוק פה-חום שם על כיסא מתנדנד, ולשאוף אוויר צח מרגיע. הבעיה היא שגם בסיטואציה כזו יכול האדם להיות נרגן ורגזן, חרד מלחצים ודאגות שיעיקו עליו גם בנופש המושלם.
אך לפי ה'דרך' יכול האדם בכל מצב - אף כשהוא מותש מיום עבודה ארוך, והוא נכנס לביתו ישירות ל'אקשן' עם הילדים - **ועדיין להישאר בשלווה..**

ציור שלווה..

מעשה במדינה שהכריזה על תחרות ציור - הציור המושלם שיבטא שלווה.
מאות ציורים נשלחו ונערמו על שולחן הוועדה שתברור את המובחרים שבהם, להציגם כמנצחים בתחרות.
שני ציורים הגיעו לקו-הגמר.
על בד-הציור הראשון התנוסס נוף משכר חושים הנשקף מפסגות הרריים, ובמורדותיו מפל מים שאנן וירוק פסטורלי מתפרש למלוא העין. השלווה הידועה.
על השני ציור.. זירת קרב. הרוגים ופצועים, כלי מצור ומשחית. החיילים מסתערים על גייסות

להערות והארות בטל': 0583221530

או במייל: SH0583221530@GMAIL.COM